

Форми корекційної роботи з дітьми девіантної поведінки:

Рекомендації класному керівнику

1. Вплив на дитину без роботи з виявлення причин буде ситуативний, його ефективність низька.
2. За ряду причин необхідно впливати не на девіантного учня, а на його оточення (батьків, осіб які їх замінюють та інших родичів або друзів).
3. У плануванні виховної роботи з класом класному керівнику необхідно продумати індивідуальну, групову або колективну діяльність.
4. З метою залучення девіантного учня до організації та проведення творчих заходів, спортивно-змагальної, громадської або соціально-корисної діяльності необхідно спланувати корекційно-виховний процес через групові форми роботи з іншими учнями (обов'язково беручи до уваги результати попередньої діагностики) Завдяки такої діяльності в проблемного учня буде можливість самоствердитися та завоювати авторитет однолітків соціально-прийнятними засобами.
5. Важливо огородити девіантного учня від деструктивного впливу або максимально його послабити.
6. Причиною асоціальної поведінки може бути складне фізичне або психічне порушення. В цьому випадку необхідно звернутися до батьків учнів з пропозицією обстеження або лікування (навчання) у спеціалізованих установах.

Шпаргалка для дорослих або правила роботи з агресивними дітьми

1. Бути уважним до потреб дитини.
2. Демонструвати модель неагресивної поведінки.
3. Бути послідовним в покараннях дитини, карати за конкретні вчинки.
4. Покарання не повинні принижувати дитину.
5. Навчати прийнятним способам виразу гніву.
6. Давати дитині можливість проявляти гнів безпосередньо після психотравмуючої події.
7. Навчати дитину розпізнавати власний емоційний стан і стан оточуючих людей.
8. Розвивати у дитини здатність до емпатії.
9. Розширювати поведінковий репертуар дитини.
10. Відпрацьовувати навик реагування в конфліктних ситуаціях.
11. Учити малюка брати відповідальність на себе.

Шпаргалка для дорослих або правила роботи з гіперактивними дітьми

1. Працювати з дитиною на початку дня, а не увечері.
2. Зменшити робоче навантаження дитини.
3. Організовувати роботу з дитиною за короткими, але частими періодами, у перервах використовувати фізхвилинки.
4. Бути емоційним, експресивним педагогом.
5. Понизити вимоги до акуратності на початку роботи, щоб сформувати у дитини відчуття успіху.
6. Посадити дитину під час занять поряд з дорослим.
7. Використовувати тактильний контакт (елементи масажу, дотику, погладжування).
8. Домовлятися з дитиною про ті або інші дії заздалегідь.
9. Давати короткі, чіткі і конкретні інструкції.
10. Використовувати гнучку систему заохочень і покарань.
11. Заохочувати дитину відразу, не відкладаючи на майбутнє.
12. Надавати дитині можливість вибору.
13. Залишатися спокійним. Немає холоднокровності – немає переваги.

Шпаргалка для дорослих або правила роботи з тривожними дітьми

1. Уникайте змагань і будь-яких видів робіт, що враховують швидкість виконання завдання.
2. Не порівнюйте дитину з іншими.
3. Частіше використовуйте тілесний контакт, вправи на релаксацію.
4. Демонструйте зразки упевненої поведінки, будьте прикладом для дитини.
5. Частіше звертайтеся до дитини по імені.
6. Не пред'являйте до дитини завищених вимог.
7. Будьте послідовні у вихованні дитини.
8. Прагніть робити дитині якомога менше зауважень.
9. Використовуйте покарання лише в крайніх випадках.
10. Не принижуйте дитину, караючи її.

Поради в роботі класного керівника з батьками дитини девіантної поведінки

Причини відхилень в поведінці дитини виникають як результат політичної, соціально-економічної і екологічної нестабільності суспільства, посилення впливу псевдокультури, змін в змісті ціннісних орієнтацій дітей і підлітків, несприятливих сімейно-побутових відносин, відсутність контролю за поведінкою, надмірній зайнятості батьків, епідемії розлучень.

Виховно-профілактична робота класного керівника може бути побудована на постійній підтримці і стимулюванні позитивної поведінки дитини і зведення до мінімуму попереджувально-каральних заходів у відповідь на різні форми поведінки, що відхиляється від норм.

У організації виховної роботи з важкими дітьми велику роль грає індивідуальна робота з батьками. Успішна робота з сім'ями учнів обов'язково припускає особисті контакти батьків з вчителем, індивідуальну роботу з сім'ями. Не все можна і потрібно широко обговорювати на батьківських зборах, але про багато що можна поговорити в бесіді віч-на-віч. Між вчителем і батьками повинні встановитися добрі, довірчі відносини.

Добре, коли кожен з батьків відчуває у вчителеві людину, яка так само, як і він, зацікавлену в тому, щоб дитина виросла доброю, розумною, такою, що знає, щоб розкрилися всі його можливості.

Індивідуальні бесіди вчителя з батьками важких дітей, консультації допомагають встановити безпосередній контакт з кожним членом сім'ї що вчать, добитися більшого взаєморозуміння в пошуку шляхів сумісного впливу на дитину. Щоб бесіди класного керівника досягали цілі, а його слова сприймалися як керівництво у вихованні дітей, треба не тільки вчасно дати потрібну раду батькам і підказати, як його виконати, не тільки знайти правильну форму спілкування під час бесіди, але і заздалегідь продумати її проведення, передбачити для бесіди час і місце.

Практика показує, що розмовляти з батьками треба, не поспішаючи. Краще це робити після уроків, коли в класі немає дітей, коли вся обстановка розташовує

до бесіди. І розмову починати (якщо він буде і не зовсім приємним) з позитивних моментів. Розповідаючи батькам про ситуацію, причиною їх виклику, що послужила, в школу, попросити батьків порадити, що, на їх думку, повинен зробити вчитель, як краще поступити, а потім дати раду батькам. У такій бесіді природно виникає питання про повторну зустріч для того, щоб з'ясувати, як допомагають прийняті спільно заходи, знову намітити шляхи подальшої роботи. Так поступово, діючи весь час разом з батьками, слід знімати негативні моменти в поведінці або навчанні дитини.

Вчитель зобов'язаний допомогти батькам розкрити можливості їх важкої дитини, його позитивні риси, переконати в необхідності спиратися саме на них.

При цьому вчитель прагне не зловживати численними вказівками, а говорити просто, доступно, переконливо, завжди з відчуттям турботи про дитину.

Зауваження, що зачіпають самолюбність, постійні скарги на дитину, зосередження уваги на його недоліках – цим можна лише відштовхнути від себе батьків, а значить і віддалити виконання бажаної мети.